

РЕШЕНИЕ

№ 3253

гр. Варна, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Татяна Лефтерова

при участието на секретаря Теодора Хр. Костадинова
като разгледа докладваното от Татяна Лефтерова Гражданско дело № 20213110113682 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба на Н. Н. П., ЕГН *****, с адрес: гр.П.,ул.С.№*,ет.*,ап.** с която против „Николови Ритейл“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.В.,ж.к.В.В.бл.**,*х.*,ет.*,ап.** по реда на чл.422, ал.1 вр. чл. 415, ал.1 ГПК, е предявен иск за установяване на вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 13682 по описа на ВРС за 2021 г., а именно: 1048 лева - главница – дължима сума по сключен между страните, на 14.01.2019 г., договор за разпространение на книгата „Интервюто“, ISBN *****, с автор Н. Н. П., представляваща обща стойност на 131 броя книги, всяка на единична стойност от 8 лв. Претендират се сторените разноски.

Обстоятелства, от които произтичат претендираните от ищеца права:

Въз основа заявление на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 8656 по описа на ВРС за 2021 г., за претендираните в настоящото производство суми, както и сторените в заповедното производство разноски.

Заповедта е връчена на длъжника, който в законоустановения срок от съобщаването, депозира възражение срещу издадената заповед за изпълнение

по реда на чл.414 ГПК, поради което на заявителя е указана възможността да предяви иск за установяване на вземането си в срока по чл.415, ал.1 ГПК. В изпълнение разпореждането на заповедния съд, заявителят представя искова молба, с която предявява иск за установяване на вземанията си по издадената заповед за изпълнение.

В исковата молба се сочи, че на дата 14.01.2019 г., между ищеца – автор на книгата „Интервюто“ и ответника, действащ като книгоразпространител, е бил сключен договор за разпространение посочената книга. По силата на договора, ищецът предоставил на ответника, за продажба, 200 бр. от книгата, всяка от които с пазарна цена 16 лева. Постигната е била договореност ответникът да заплати на ищеца 50 % от пазарната цена или 8 лева за всяка продадена книга. Срокът на действие на договора бил две години, считано от датата на сключването му. Ищецът сочи, че ответникът не му представил отчет за реализираните продажби, нито по време на договора, нито след изтичането му, макар, че последният е бил задължен да извършва ежемесечен отчет и да превежда сумите от извършените продажби.

Ищецът сочи, че на 14.08.2019 г., в офиса на ответното дружество е бил извършен частичен отчет, при което се установява, че са били продадени 46 бр. от книгата, от които – 26 бр. на цена 8 лева и 20 бр. на цена – 7,20 лева, като заявява, че нито е знаел, нито е бил съгласен с продажбата на по-ниска цена от договореното. След този отчет до ответника са били отправени покани за представяне на последващ отчет, връщане на книгите и прекратяване отношенията между страните. Твърди се, че върнал 24 бр. нереализирани бройки от книгата. Заявява, че една от книгите е била в много лош търговски вид и е била върнал на ответника. Соци, че за негодните за реализация бройки ответникът му дължи заплащане като за продадени. Останалите 23 броя ищецът задържал, поради което същите били извън претенцията му. Твърди, че комуникацията с ответника се осъществявала трудно, като последният не отговарял на писмените му съобщения, давал уклончиви и неясни отговори в телефонни разговори. Соци, че не му е била отчетена сумата за 131 бр. книги, всяка на стойност 8 лева. Твърди, че към датата на подаване на исковата молба ответникът не е прекратил продажбата на книгата.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК, ответното дружество представя отговор на

исковата молба, с който оспорва изложените фактически твърдения в исковата молба. Заявява, че ищецът е бил запознат с продажбите на книгата му „Интервюто“, като след извършените продажби, получените суми са му били заплащани в брой. Сочи, че благодарение на неговите усилия, книгата на ищеца, който бил неизвестен автор, е била разпространена бързо в партньорската му мрежа. Твърди, че ищецът е изразил задоволство от бързото разпространение на книгата. Според ищеца, влияние върху разпространение на книгата оказала пандемичната обстановка, тъй като неговите партньори спрели отчетите и плащанията към доставчици. В началото на м.май 2021 г. ищецът го уведомил, че желаел наличните при ответника книги да му бъдат изпратени, тъй като имал намерение да участва в Панаира на книгата. Тъй като книгите били в търговски обекти на партньори, а ищецът желаел бързото им получаване, ответникът предложил партньорите му да изпратят наличните при тях бройки направо на автора. Последният отказал, тъй като щял да извърши допълнителни разходи за куриерски услуги. Ответникът създал организация лично да събере книгите от търговските обекти. Тъй като процесът се забавил поради пречки от обективен характер, ищецът подал заявление пред ВРС, въз основа, на което е било образувано ч.гр.д. № 8656/2021 г. по описа на съда. Оспорва твърдението на ищеца, че получените от продажбите суми следвало да бъдат изплащани само по банков път, като твърди, че между страните е била постигната договорка, същите да се изплащат както по банков път, така и в брой. Оспорва между страните да е била водена продължителна кореспонденция, като сочи, че отношенията между тях били приятелски. Оспорва твърдението на ищеца, че продажбата на книгата продължава след 27.05.2021 г. Оспорва представения с исковата молба констативен протокол, като намира, че същият е създаден за нуждите на настоящото производство. Заявява, че е заплатил на ищеца, в брой, реализираните книги. Твърди, че не дължи претендираната от ищеца сума.

Варненският районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено, от фактическа страна, следното:

Налице е успешно проведено производство по чл.410 ГПК, като в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410

ГПК № 4019/06.08.2021 г. по ч.гр.д. № 8656/2021 г. по описа на РС – Варна, за заплащане на 1048 лв. - главница, дължима сума по сключен между страните, на дата 14.01.2019 г., договор за разпространение на книгата „Интервюто“, ISBN *****, с автор – заявителят Н. Н. П. – стойност на 131 бр. неотчетени книги, всяка на единична стойност от 8 лв., както и сторените разноси в заповедното производство.

Заповедта е връчена на ответника, който в законоустановения срок от съобщаването депозира възражение срещу издадената заповед за изпълнение по реда на чл.414 ГПК. На заявителя е указана възможността да предяви иск за установяване на вземането си в срока по чл.415, ал.1 ГПК, който в изпълнение разпореждането на заповедния съд, представя искова молба за установяване на вземанията си по издадената заповед за изпълнение.

От представен по делото договор за разпространение, се установява, че на 14.01.2019 г., страните по делото постигат съглашение, ответникът в качеството на разпространител, да разпространява и продава, през всички търговски мрежи и канали, които сметне за необходимо и за срока на договора, 200 бр. от книгата „Интервюто“, ISBN *****, с автор Н. Н. П.. Уговорено е разпространителят да продава стоката на единична цена от 16 лева, от която на автора да изплаща 8 лева, в срок от 14 дни от отчитане на реализираните бройки. Предвидено е разпространителят да заплати неустойка в размер на 0.2% за всеки ден забава, изчислена върху дължимата сума. Отговорността за доброто съхранение на книгите е на разпространителя, който в случай на повреждане, унищожаване или кражба дължи на автора сума равняваща се на стойността на реализирана книга /чл.16 вр. чл.15 от договора/.

С протокол за изписване на стоки №459/26.05.2021 г., изготвен от ответника, на ищеца са изпратени 24 бр. от книгата „Интервюто“. Върху протокола е изпълнен ръкописен текст, съгласно който, 23 броя от книгата са годни реализация, а 1 бр. е в изключително лош търговски вид, поради което, на основание чл.16 от договора, тя е върната на разпространителя и е претендирано нейното плащане.

Представени са разпечатки на електронни писма от дата 17.05.2022 г., изпратени до трети лица, на които ответникът е предал общо 105 бр. книги за разпространение. Писмата са с идентично съдържание, като със същите

ответникът е заявил, че по изрично желание на автора, отправя искане за изготвяне на отчет за продажбите и за изтегляне на останалите в наличност бройки от книгата „Интервюто“.

Изслушан по реда на чл.176 ГПК, ищецът категорично отрича да е получил от ответника възнаграждение за продадени от последния 131 бр. от книгата „Интервюто“, на единична стойност 8 лева и на обща стойност 1048 лева.

До приключване на съдебното дирене, по делото не са представени доказателства за изплащане на претендираната от ищеца сума.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи.

Предявеният иск намира правно основание в разпоредбите на чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1 ГПК вр. чл.355 ТЗ вр. чл. 348 ТЗ вр. чл.79, ал.1 ЗЗД. Същият е допустим, поради което съдът дължи произнасяне по основателността му.

Съгласно разпределението на доказателствената тежест в процеса, предвидено в разпоредбата на чл.154 ГПК, всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. По предявения положителен установителен иск, в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидна облигационна връзка между него и ответника, както и поетите от последния задължения. По отношение на неизпълнението, което като отрицателен факт от действителността – а именно неосъществяване на дължимо поведение от страна на ответника, е достатъчно твърдението на ищеца, като ответната страна носи доказателствената тежест да установи положителния факт, който го изключва – точно изпълнение. При въведени възражения против вземането на ищеца, от страна на ответника, в тежест на последния е да установи, че са налице обстоятелства, които го освобождават от задължението за плащане на претендираната сума.

Съдът намира за безспорно установено, че между страните е налице облигационна връзка, произтичаща от сключен между тях договор за разпространение на книгата „Интервюто“, с автор Н. Н. П.. Правоотношението следва да се регулира от разпоредбите на комисионния

договор – чл.348 и сл. ТЗ, при субсидиарно прилагане на разпоредбите на ЗЗД /арг. чл. 288 ТЗ/. Този договор е двустранен, възмезден, консенсуален, комутативен. От него възникват права и задължения в тежест и полза на всяка от страните, поради което изпълнението на задължението на едната страна е функционално обусловено от изпълнението на задължението на другата страна. В изпълнение на поетите по силата на сключения договор задължения, възникват три правоотношения – между комитента и комисионера /възлагане сключване на изпълнителна сделка с трето лице или т.нар. „учредителна сделка“/; между комисионера и третото лице /„изпълнителна сделка“/ и между комисионера и комитента /прехвърляне на правата и задълженията от изпълнителната сделка – „отчетна сделка“/. Ищецът като доверител, възлага на ответника изпълнение на поръчката и предава книгите за разпространение, а ответното дружество, действащо като комисионер следва да изпълни възложената му поръчка и да прехвърли резултата от изпълнителната сделка в полза на доверителя.

Анализът на събраните по делото доказателства сочи, че ответникът е изпълнил първото задължение – приел е възложената поръчка и е разпространил за продажба, книгата на доверителя - „Интервюто“. Това обстоятелство не се оспорва от ищеца. Неизпълнено, обаче, е останало задължението за извършване на отчетна сделка, като в полза на доверителя не е прехвърлен резултатът от изпълнителната сделка в имуществото на доверителя. Твърдение в противния смисъл не се излага с отговора на исковата молба. Възражението се свежда до отричане дължимостта на процесната сума. Причината за неизпълнение на задължението за извършване на отчетна сделка е ирелевантна, доколкото по делото не се твърди да е била налице обективна невъзможност за изпълнение /напр. поради погиване на книгите, собственост на ищеца/, в който случай приложение ще намери разпоредбата на чл.89 ЗЗД и договорът ще се счита за развален по право или за настъпване на друго обстоятелство, което би освободило ответника – комисионер от задължението да отчете резултата. Ответникът не доказва да е върнал процесните 131 бр. от книгата „Интервюто“ на автора или реализираните с тях продажби да са били отчетени на ищеца. Не бе доказано претендираната сума в общ размер на 1048 лева да е била изплатена на автора, поради което съдът намира, че ищецът успешно доказва, по основание и размер, предявения иск и същият следва да бъде уважен изцяло.

По отговорността за разноски.

С оглед изхода от спора и на основание чл.78, ал.8 вр. ал.1 ГПК, ответникът дължи в полза на ищеца, сторените от последния разноски в общ размер на 317 лева, съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

В съгласие с т.12 от ТР №4/2013 от 18.06.2014 г. по т.д. №4/2013 г. на ОСГТК, ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство. С оглед изхода от спора, в полза на ищеца се следват сторените разноски в заповедното производство в общ размер на 312,96 лева.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по реда на чл.422, ал.1, вр. чл.415 ГПК, че „Николови Ритейл“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.В.,ж.к.В.В.бл.**,вх.*,ет.*,ап.** ДЪЛЖИ на Н. Н. П., ЕГН *****, с адрес: гр.П.,ул.С.№*,ет.*,ап.** вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 13682 по описа на ВРС за 2021 г., а именно: 1048 лева - главница – дължима сума по сключен между страните, на 14.01.2019 г., договор за разпространение на книгата „Интервюто“, ISBN *****, с автор Н. Н. П., представляваща обща стойност на 131 броя книги, всяка на единична стойност от 8 лв.

ОСЪЖДА „Николови Ритейл“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.В.,ж.к.В.В.бл.**,вх.*,ет.*,ап.** да заплати на Н. Н. П., ЕГН *****, с адрес: гр.П.,ул.С.№*,ет.*,ап.** сумата от 317 лева, представляваща разноските сторени от ищеца в настоящото производство, както и сумата от 312,96 лева - разноски по ч.гр.д.№ 8656/2021 г. по описа на Районен съд Варна.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано, с въззивна жалба, пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____